

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

دانشکده علوم انسانی

گروه فلسفه

عنوان

تعلیم و تربیت در اندیشه افلاطون

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته فلسفه

استاد راهنما:

جناب آقای دکتر علی فتح طاهری

استاد مشاور:

جناب آقای دکتر عبدالرزاق حسامی فر

دانشجو:

خدیجه قربانی سی سخت

۱۳۹۰ ماه اسفند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به بہانہی درست و لشتن...

تقدیم به فمسر عزیز

با سپاس به درگاه خداوندی که پاک دلان را تنها تکیه گاه است و دلسوختگان را
تنها مأوا، بی لطف او صبا پرده گل نشکفاند، باد گیسوی شمشاد نلرزاند و بی صنع
او لاله پر ثاله نگردد...

با تقدیر و تشکر از استاد گر اتقدرم جناب آقای دکتر علی فتح طاهری که با
راهنمایی های ارزنده خویش مرا در تدوین این رساله مساعدت فرمودند و
همچنین جناب آقای دکتر عبدالرضا حسامی فر که از مشاوره ایشان بهره مند
بودم.

دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

معاونت آموزشی - مدیریت تحصیلات تکمیلی

فرم شماره ۳۰

فرم تأییدیه هیأت داوران جلسه دفاع از پایان نامه / رساله

بدین وسیله گواهی میشود جلسه دفاعی از پایان نامه کارشناسی ارشد / حکتری حامی هنرمند هنریانی میگذشت
 دانشجوی رشته نام گرایش تحت عنوان نویم در زیر پسته اخراج اخراج
 در تاریخ ۱۳۹۰/۱۲ در دانشگاه برگزار گردید و این پایان نامه با نمره ۵/۴۷ و درجه مورد تایید هیئت
 داوران قرار گرفت.

ردیف	سمت	نام و نام خانوادگی	مرتبه دانشگاهی	دانشگاه یا مؤسسه	امضا
۱	استاد راهنما	دکتر علی فتحی خاوری	استادیار	دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)	
۲	استاد مشاور	دکتر عبدالعزیز حسنزاده	استادیار	دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)	
۳	داور خارج	دکتر محمد شکری	استادیار	دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)	
۴	داور داخل	دکتر شیرزاد بیک حرف	آستانه اسلام	دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)	
۵	نماینده تحصیلات تکمیلی	سید جمال الدین عربوری	استادیار	دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)	

بسمه تعالى

دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره)
معاونت آموزشی دانشگاه - مدیریت تحصیلات تكمیلی

تعهد نامه اصالت پایان نامه

اینجانب خود را معرفی می کنم که دانشجوی رشته مقطع تحصیلی
بدین وسیله اصالت کلیه مطالب موجود در مباحث مطروحه در پایان نامه / تز تحصیلی خود، با
عنوان از اینجا از اینجا را تأیید
کرده، اعلام می نمایم که تمامی محتوی آن حاصل مطالعه، پژوهش و تدوین خودم بوده و به
هیچ وجه رونویسی از پایان نامه و یا هیچ اثر یا منبع دیگری، اعم از داخلی، خارجی و یا
بین المللی، نبوده و تعهد می نمایم در صورت اثبات آن و یا احراز عدم صحت مفاد
و یا لوازم این تعهد نامه در هر مرحله از مراحل منتهی به فارغ التحصیلی و یا پس از آن و یا
تحصیل در مقاطعه دیگر و یا اشتغال و ... دانشگاه حق دارد ضمن رد پایان نامه نسبت به لغو و
ابطال مدرک تحصیلی مربوطه اقدام نماید. مضافاً اینکه کلیه مستولیت ها و پیامدهای قانونی و یا
خسارت وارده از هر حیث متوجه اینجانب می باشد.

نام و نام خانوادگی دانشجو خود را بارگذاری می ساخت

امضاء و تاریخ

۱۳۹۱/۰۵/۱۴

فهرست مطالب

۱۱	چکیده
۱۲	مقدمه
۱۷	فصل اول
۱۷	یزد: تاریخی تعلیم و تربیت‌گاه‌های اسلامی
۱۸	۱-۱ ادبیات و شعر یونان باستان
۲۱	۱-۲ آداب و رسوم اشرافیگری
۲۴	۱-۳ علم طب در یونان باستان
۲۸	۱-۴ سوفسطائیان
۳۰	۱-۴-۱ نقش سوفسطائیان در تعلیم و تربیت یونان
۳۳	۵-۱ سقراط
۳۸	۶-۱ نظام دولتی اسپارت
۴۲	بانی فلسفی تعلیم و تربیت‌گاه‌های اسلامی
۴۳	۱-۲ اخلاق
۴۵	۲-۲ فضیلت
۴۹	۳-۲ معرفت
۵۴	۴-۲ عدالت
۵۶	۵-۲ خدا
۶۰	۶-۲ نفس
۶۴	۷-۲ انسان شناسی
۶۷	نظام تربیتی درس‌های جمهوری
۶۸	۱-۳ نقش و تأثیر حکومت در تعلیمو تربیت
۷۳	۲-۳ مراحل تربیتی فرد

۷۴	۱-۲-۳ مرحله‌ی اول: آموزش‌های مقدماتی
۸۲	۲-۲-۳ مرحله‌ی دوم: آموزش‌های نظری (مفاد آموزشی)
۸۲	۱-۲-۲-۳ علم حساب
۸۳	۲-۲-۲-۳ علم هندسه
۸۴	۳-۲-۲-۳ هندسه فضایی
۸۴	۴-۲-۲-۳ علم نجوم
۸۵	۵-۲-۲-۳ علم موسیقی
۸۶	۳-۲-۳ مرحله‌ی سوم: دیالکتیک و فلسفه‌ورزی
۸۷	۴-۲-۳ مرحله‌ی چهارم: رسیدن به خیر مطلق
۸۸	۳-۳ نقش خانواده در نظام تربیتی افلاطون
۹۱	۴-۳ نقش و تأثیر معلم در تعلیم و تربیت
۹۳	۵-۳ نقش زنان در نظام تربیتی افلاطون
۹۶	۶-۳ تأثیر افلاطون بر دیگر اندیشمندان تربیتی
۹۹	۱-۶-۳ قابلیت بازسازی نظام تربیتی افلاطون
۱۰۳	۷-۳ نقد نظام تربیتی افلاطون
۱۰۸	نتیجه گیری
۱۱۴	Abstract

چکیده

در دیدگاه افلاطون تعلیم و تربیت به عنوان فرآیندی انسانی در برگیرنده‌ی تمامی ابعاد وجودی انسان اعم از؛ مادی، معنوی، فردی و اجتماعی است، که قبل از تولد فرد آغاز می‌شود و تا پایان عمر ادامه می‌یابد. وی با چنین نگرشی، تعلیم و تربیت آگاهانه انسان را، مهمترین هدف فلسفه- ورزی خویش در بزرگترین اثرش (یعنی رساله‌ی جمهوری) قرار می‌دهد.

اندیشه تربیتی افلاطون مبتنی بر برخی ریشه‌های تاریخی است که زمینه‌ی ظهور و بروز آن را فراهم نموده است. اثر حاضر ضمن بررسی اجمالی ریشه‌های تاریخی تعلیم و تربیت افلاطون، مبانی فلسفی این اندیشه را در چارچوب نگاه افلاطون به مباحثی همچون: اخلاق، فضیلت، معرفت، عدالت و... مورد توجه قرار می‌دهد و به بررسی نظام تربیتی رساله‌ی جمهوری‌می- پردازد.

جامع نگریو ایده‌آل گرایی تربیتی افلاطوناً گرچه زمینه را برای ظهور اندیشه‌های متفکران پس از وی فراهم کرده است ولی بدليل نفوذ و سیطره‌ی برخی از شرایط زمانی و قومی بر تفکر افلاطون در معرض نقدهای جدی قرار دارد. با صرف نظر از دستورات تربیتی‌ای که متأثر از شرایط زمانی و آداب و رسوم قومی است، ارزش رساله جمهوری به عنوان یک اثر تربیتی‌مهم همچنان قابل توجه است.

واژگان: کلیدی: تعلیم و تربیت، اخلاق، معرفت، نفس، عدالت، زمامداران، نگهبانان، حکومت، دیالکتیک.

مقدمه

«تعلیم و تربیت» به عنوان فرآیندی انسانی، نقشی اساسی در شکل دهی زندگانی فردی و نظام اجتماعی بشرایفامی کند. در بررسی سیر تاریخی تعلیم و تربیت متفکران بسیاری را می‌یابیم که با دغدغه‌ی تربیت به خلق آثاری در این زمینه همت گماشته‌اند.

افلاطون نخستین متفکری است که بر مبنای فلسفی نظریه‌ی منسجمی در عرصه‌ی تعلیم و تربیت ارائه می‌دهد. اندیشه‌ی افلاطون تربیتی در رساله‌های «جمهوری^۱»، «قوانین^۲»، «پروتاگوراس^۳»، «گرگیاس^۴» و «منون^۵» مطرح می‌شود. اما به لحاظ اهمیت جمهوری در درجه‌ی اول قرار دارد، زیرا افلاطون در این رساله زیربناهای هستی-شناسی^۶، معرفت‌شناسی^۷، ارزش‌شناسی^۸ نظام تربیتی و به عبارت بهتر فلسفه‌ی تعلیم و تربیت خویش را بیان می‌کند.

بسیاری از افلاطون‌شناسان بزرگ، رساله‌ی جمهوری را مهمترین و مشهورترین رساله افلاطون می‌دانند. این رساله از آثار دوره‌ی میانی افلاطون محسوب می‌شود. جمهوری بیشتر به عنوان یک اثربنده‌ی شناخته شده است. اما در بررسی این رساله به خوبی برخواننده آشکار می‌شود که انگیزه‌های تربیتی افلاطون کمتر از انگیزه‌های سیاسی او نیست. در واقع آراء سیاسی و تربیتی افلاطون در جمهوری چنان به هم تینیده، که جداسازی یکی از دیگری کاری بس دشوار است. در اندیشه‌ی افلاطون ارتباط بین حکومت یک جامعه و تعلیم و تربیت، ارتباطی دو سویه

¹-Republic

²-Laws

³-Protagoras

⁴-Gorgias

⁵-Meno

⁶-Ontology

⁷-Epistemology

⁸-Axiology

و متقابل است که هیچ کدام بدون دیگری محقق نمی‌شود. در دیدگاه اولازمه‌ی داشتن جامعه‌ای خوب، تعلیم و تربیت صحیح است و تعلیم و تربیت صحیح نیز بدون شکل‌گیری حکومت مطلوب محقق نمی‌شود. هنگامی جامعه از عدالت دور می‌افتد و یا انواع پست و ظالمانه حکومت شکل می‌گیرد که افراد آن جامعه از تربیت حقیقی و صحیح دوربینتند.

در بررسی این مسأله که چرا ندیشه تربیتی افلاطون با اندیشه‌ی سیاسی او آمیخته است، و افلاطون تفکر تربیتی خویش را در قالب یک آرمان شهر^۱ ارائه می‌دهد، عوامل مختلفی مؤثر بوده‌اند: افلاطون از طبقه‌ی اشراف برخاسته بود و تعلیم و تربیت اونیز طبق آداب و رسوم این طبقه بود. در اندیشه اشراف نمود حقیقی فضایل اخلاقی و انسانی در رهبری سیاسی متبلور می‌شود. آنان جوانان خود را با انگیزه‌ی رهبری و خدمت به جامعه تربیت می‌نمودند.

«یونانیان اخلاق^۲ و سیاست^۳ را یک چیز می‌دانستند، و تمایزی را که ما میان آن دو قائل هستیم غیر واقعی تلقی می‌کردند. خوبی هر فرد ارتباط تنگاتنگی با خوبی جامعه‌ای داشت که در آن زندگی می‌کرد، زندگی خوب مستلزم جامعه خوبی بود که خود را در آن نشان دهند و جامعه خوب موجبات سهولت و امکان زندگی خوب را فراهم می‌آورد.» (گاتری، ۱۳۷۵، ص ۲۸-۲۹)

از سوی دیگر یونان در روزگاری که افلاطون می‌زیست (یعنی قرن پنجم ق.م.) شرایط خاصی داشت. فروپاشی حکومت دموکراسی پس از مرگ پریکلس^۴ و برقراری حکومت سی‌تن جبار (که دوامی نداشت)، شکل‌گیری مجدد حکومت دموکراسی و بدینی آنان نسبت به نزدیکان سی‌تن جبار، و حضور و نفوذ اندیشه‌ی سوفسطائیان^۵ وضعیت خاصی را ایجاد نموده بود که به صورت بحران اخلاقی نمودار شد. بارزترین نمود این بحران در مرگ سocrates^۶ جلوه‌گردید.

¹-Utopia

²-Ethics

³-Politics

⁴-Pericles

⁵-Sophists

⁶-Socrates

افلاطون این بحران اخلاقی و فکری و بسیاری از مشکلات عصر خویش را ناشی از عدم تربیت صحیح می‌دانست. از نظر او جامعه با فاصله گرفتن از تربیت اصیل گذشتگان به مشکلات بسیاری دچار می‌شود. تلفیق این دیدگاه با عنصر سیاسی شخصیت افلاطون، و به مدد نبوغ فلسفی او به خلق رساله‌ی **جمهوری** انجامید. افلاطون در این رساله به ترسیم آرمان شهری پرداخت که آن راتنها صورت ایده‌آل برای زندگی انسان می‌دانست، و معتقد بود سعادت حقیقی انسان تنها در چنین آرمان شهری محقق می‌شود. افلاطون در آرمان شهرش که فیلسوف شاهانی افلاطونی مسئولیت اداره و هدایت آن را بر عهده دارند، به هدایت و تربیت آگاهانه‌ی انسان می‌پردازد. همه‌ی امور این شهر در خدمت تعلیم و تربیت صحیح (آن‌گونه که افلاطون به آن اعتقاد داشت) قرار دارد، و هر امری با توجه به مطابقت یا عدم مطابقت با تعلیم و تربیت صحیح در این شهر مجاز یا غیر مجاز اعلام می‌شود.

افلاطون در ترسیم آرمان شهر خویش چنان ایده‌آلی و آرمان گرایانه می‌اندیشد که گاه به خشونت و دستوراتی غیر انسانی منجر می‌شود. در واقع به نظر می‌رسد افلاطون در **جمهوری** به ارائه جامعه‌ای می‌پردازد که بیشترین بهره‌مندی را از صورت مثالی جامعه‌ی حقیقی دارد، و به تبع آن بهترین حکومت و تربیت را نیز متعلق به این جامعه می‌داند. در نتیجه برای حفظ آن به هر قانون و دستوری (اعم از قوانین خشک و غیر انسانی) متولّ می‌شود. افلاطون را به خاطر همین نگرش ایده‌آلی و آرمانی‌ای که در تعلیم و تربیت دارد، آغازگر مکتب ایده‌آلیسم^۱ تربیتی می‌دانند.

بعد از افلاطون در راستای اهداف **جمهوری**، اما بادیدی واقع گرایانه‌تر (و شاید هم به امید تحقق چنین نظامی) به نگارش رساله‌ی **قوانین** پرداخت، اما این رساله با مرگ او ناتمام ماند.

همان‌گونه که در ابتدای بحث اشاره شد آراء تربیتی افلاطون در رساله‌های گوناگون او بیان شده است، اما به دلیل وسعت و عمق اندیشه تربیتی افلاطون و کمبود وقت، در این پایان نامه تنها

¹-Idealism

رساله‌ی جمهوری راکه دربرگیرنده‌ی جامع‌ترین اندیشه‌های تربیتی و مبانی تعلیم و تربیت افلاطون است، مورد بحث و بررسی قرار می‌دهیم.

هدف اصلی‌ای که در این پژوهش درپی دستیابی به آن می‌باشیم، این است که ضمن بررسی ریشه‌های تاریخی و مبانی فلسفی اندیشه‌ی تربیتی افلاطون، همچنین با توجه به نظام تربیتی‌ای که در رساله‌ی جمهوری برای تربیت افراد جامعه ارائه می‌دهد، بتوانیم پاسخ مناسبی برای پرسش‌هایی که در این حوزه مطرح است پیدا کنیم. در این راستا پایان نامه مذکور درسه فصل تدوین شده است، که هر کدام از این فصول مباحث زیر را بیان می‌کند:

فصل اول ریشه‌های تاریخی تعلیم و تربیت افلاطون را مورد بررسی قرار می‌دهد. مواردی که در این فصل به آن پرداخته می‌شود عبارت‌اند از: آداب و رسوم اشرافی‌گری^۱ به عنوان فرهنگی که افلاطون طبق دستورات آن پرورش یافته است. شعر و ادبیات کهن یونان، که در دیدگاه اشراف یکی از ابزار رشد اخلاقی فرد به شمار می‌رفت. طب^۲ یونان باستان که در شکل‌گیری اندیشه اخلاقی افلاطون مؤثر بوده است. سو فسطائیان به عنوان معلم‌مانی که مروج آموزش و پرورش نوینی در یونان قرن پنجم ق.م. بودند. سقراط به عنوان بزرگترین اندیشمندی که در شکل‌گیری تفکر اخلاقی و فلسفی افلاطون مؤثر بوده است. نظام دولتی اسپارت^۳ الگو و نمونه‌ی عملی‌ای بود که در ترسیم آرمان شهر افلاطون و برخی از دستورات تربیتی او تأثیر داشته است.

در فصل دوم مبانی فلسفی نظام تربیتی افلاطون مورد بررسی قرار می‌گیرد، که عبارت‌اند از: اخلاق که از مهم‌ترین مباحث در فلسفه افلاطون می‌باشد. فضیلت^۴ اساسی‌ترین مبحث در نظریه‌ی اخلاقی افلاطون است. دیدگاه افلاطون درباره‌ی معرفت^۵ که بنیادی‌ترین بخش فلسفه‌اش می‌باشد. عدالت^۶ به عنوان فضیلتی که رساله‌ی جمهوری با سؤال از چیستی آن آغاز

¹-Aristocracy

²-Medicine

³-Sparta

⁴-Virtue

⁵-Knowledge

⁶-Justice

می شود و در شکل گیری آرمان شهر افلاطونی نقش بسزایی دارد. نگاه افلاطون به خدا^۱، نفس^۲ و انسان^۳ از دیگر مباحثی است که در این بخش مورد توجه قرار گرفته است.

در فصل سوم نظام تربیتی افلاطون در جمهوری مورد بررسی قرار گرفته است. نقش و تأثیری که حکومت به عنوان مهمترین عامل در نظام تربیتی افلاطون دارد. مراحل تربیتی یک فرد، که به ترتیب عبارت‌اند از: مرحله‌ی اول شامل آموزش‌های مقدماتی، مرحله‌ی دوم آموزش‌های نظری، مرحله‌ی سوم دیالکتیک^۴ و فلسفه‌ورزی، مرحله‌ی چهارم که مرحله‌ی نهایی است و مشاهده‌ی خیر مطلقی که افلاطون انتظار دارد در این مرحله رخ می‌دهد. پس از آن به بیان نقش و تأثیر خانواده، معلم و زنان در نظام تربیتی افلاطون می‌پردازیم. در ادامه این فصل به بررسی و پاسخ‌گویی سوالات مهم و اساسی این پژوهش خواهیم پرداخت، که عبارت‌انداز:

۱- تفکر تربیتی افلاطون چه تأثیری بر دیگراندیشمندان داشته است؟

۲- آیا نظام تربیتی افلاطون قابل باسازی است؟

۳- چه انتقاداتی برنظام تربیتی افلاطون وارد است؟

در پایان نیز نتایج پژوهش بیان خواهد شد.

¹-God

²-Soul

³-Anthrop

⁴-Dialectic

فصل اول

ریشه‌های تاریخی تعلیم و تربیت فلاطون

افلاطون نخستین فیلسفی است که اندیشه‌های تربیتی خود را براساس مبانی فلسفی و در چارچوبی اصولی، با عنوان مدینه فاضله ارائه می‌کند. البته منظور از این سخن این نیست که افلاطون نظام تربیتی خویش را به نحو مجزا و مستقل از آرای پیشینیان بنا نهاده است.

اندیشه‌های تربیتی افلاطون نیز همانند هر اندیشه‌ی دیگری مبتنی بر برخی مؤلفه‌ها و ریشه‌های تاریخی است که زمینه‌ی بروز و ظهر آن را فراهم نموده است. مهمترین ریشه‌های تاریخی ای که برای تعلیم و تربیت افلاطون ذکر شده عبارت‌اند از: شعر و ادب کهن یونان، آداب و رسوم اشرافی‌گری، علم طب یونان باستان، سو福سطائیان، اندیشه‌ی سقراط و نظام دولتی اسپارت. در این فصل به نحو اجمالی به بررسی آنها می‌پردازیم.

۱- ادبیات و شعر یونان باستان

افلاطون در کتاب دوم و سوم **جمهوری** با بررسی آثار ادبی و سبک و مضمون اشعار کهن یونان، اشعار هومر^۱ را به سختی مورد انتقاد قرار می‌دهد، اما این امر نباید باعث شود تأثیری که شعر کهن یونان در اندیشه‌ی تربیتی افلاطون داشته، نادیده گرفته شود.

اشعار هومر به عنوان قدیمی‌ترین سند فرهنگ و ادب یونان، انعکاس دهنده‌ی آرمان‌های اشرافی است و افلاطون که از طبقه‌ی اشرف برخاسته و نظام تربیتی‌اش نیز ریشه در آرمان‌های اشرافی دارد خواه ناخواه متاثر از اشعار حماسی و اسطوره‌ای هومر است. خود افلاطون نیز بارها در لابه‌لای آثارش بیان می‌کند که در زمان او بیشتر مردم یونان به هومر به عنوان مربی اخلاقی و تربیتی خود نگاه می‌کردند. اشعار هومر در حماسه‌ها و اساطیر کهن یونان ریشه دارد، به همین دلیل همواره حس میهن‌پرستی یونانیان را تقویت می‌کرد. دو حماسه‌ی بزرگ هومر (ادیسه و ایلیاد) بیشتر از هر شعر دیگر، آینه‌ی تمام نمای آرمان‌های والای تربیتی و فرهنگی یونانیان بود. همان تصور آرمانی که هومر در آثارش خلق می‌کند پایه‌ی تربیت یونانی قرار می‌گیرد.

¹-Homere

«شعر هنگامی اثر تربیتی می‌بخشد که در اعمق روح انسانی ریشه داشته باشد و اعتقادی اخلاقی و اشتیاقی والا و درونی و آرمانی الزاماً اور برای عالم بشریت را مجسم سازد. عالی‌ترین شعر یونانی بدین مایه اکتفا نمی‌ورزد که یک واقعیت اتفاقی و دلخواه زندگی را در برابر چشم ما قرار دهد، بلکه واقعیتی را که می‌خواهد به ما نشان دهد با توجه به آرمانی خاص برمی‌گزیند.» (یگر، ۱۳۷۶، ج ۱

ص ۸۲)

هومر با ترسیم چهره‌ی پهلوانان بزرگ یونانی که از تمام فضایی‌الا (اعم از جسمی و روحی) برخوردارند، آگاهانه نمونه و الگوی یک انسان آرمانی را ارائه می‌دهد، که جوانان یونانی در دوره‌های مختلف تحت تأثیر آن شخصیت‌ها قرار گرفته‌اند، و همواره به آنها به عنوان یک سرمشق نگریسته‌اند.

هومر در تلاش بود که عناصر جادویی و افراطی را از دامن دین یونانی بزداید. او براین باور بود که آدمیان و ارباب انواع از یک منشأ و خاستگاه هستند، به همین دلیل برآن بود تا از خدایان تصوری که شبیه انسان‌ها است، ارائه دهد و آن را جایگزین تصاویر خدایان در شکل حیوانات و موجودات عجیب‌الخلقه کند. همچنین هومر با روشن ساختن و نظم‌بخشی به جهان خدایان در قالب اسطوره سهم عمداتی در باورهای دینی یونانیان پس از خود داشته. یگر در این‌باره می‌گوید:

«در سراسر حماسه‌ی هومر اندیشه‌ی فراگیر «فلسفی» درباره‌ی طبیعت انسانی و قوانین ابدی حاکم بر جهان جلب توجه می‌کند، این اندیشه همه‌ی عوامل اساسی زندگی آدمی را می‌شناسد و درباره‌ی آنها داوری می‌کند. شاعر حماسه هر واقعه و هر سیرت فردی را در روشنایی شناخت کلی خود بر ماهیت امور و اشیاء بدقت می‌نگرد. گرایش شاعر یونانی به سنجیدن هر رویدادی با معیاری کلی و استنتاج جزئیات از مقدمات کلی و بکار بردن مثال‌های اساطیری همچون نمونه‌های آرمان‌های معتبر در همه‌ی موارد از حماسه‌ی هومر ریشه می‌گیرد.» (همان، ص ۹۸)

با توجه به این سخن یگر شاید بتوان گفت بهره‌مندی حماسه‌های هومری از اندیشه‌ای فلسفی، شعر او را به صورت امری واحد و یکپارچه در آورده، که ریشه در رسالت تربیتی آگاهانه‌ای

دارد. به همین دلیل اشعار هومر به عنوان یک نیروی تربیتی مورد توجه اندیشمندان یونانی قرار گرفته. حتی خود افلاطون در کنار انتقاداتی که به اشعار هومرمی کند به ارزش تربیتی شعر نیز آگاه است و از آن به عنوان، یکی از ابزارهای مهم تربیت یاد می‌کند:

«به گمان من پرورش روح به وسیله‌ی شعر و موسیقی رکن عمدی تربیت است و آن از این سبب است که وزن و آهنگ با لطفتی که مخصوص آنهاست نفوذی خاص و تأثیری عمیق در روح دارد و بنابراین کسی که از این نوع تربیت کماه و حقه برخوردار شده باشد دارای طبعی لطیف می‌شود و حال آنکه کسی که فاقد آن باشد از لطفت طبع محروم خواهد بود و در نتیجه‌ی همین تربیت است که انسان هر نقص یا کراحتی را که در آثار صنعت یا طبیعت وجود داشته باشد به خوبی درک کرده، از مشاهده آن حقاً بیزار می‌شود.» (افلاطون، ۱۳۸۸، ص ۱۷۶)

کارل یاسپرس در اثر ارزشمند خود با نام **افلاطون** بعد از آنکه انتقادات افلاطون را از شاعران مطرح می‌کند، خود افلاطون را شاعری بزرگ می‌داند. او معتقد است در مورد افلاطون نمی-توان شاعر را از فیلسوف جدا کرد، چراکه «در این جدایی حقیقت افلاطون از میان می‌رود؛ در یک سو توهه‌ای مطالب درسی می‌ماند، که به خودی خود معنای راستین خویش را از دست می‌دهند و حتی متناقض یکدیگرند، و در سوی دیگر تجسم و تصاویری شاعرانه، که به خودی خود تنها مؤثر و دل‌انگیزند. فلسفه‌ی افلاطون باید در آن ژرفایی دریافته شود که از آنجا سخن می‌گوید: این فلسفه، واحد تجزیه‌ناپذیری است که نه آن را علم تنها می‌توان انگاشت و نه شعر تنها. اگر فلسفه را همچون فلسفه به معنی دقیق از شعر جدا کنیم نیروی فلسفه‌ی افلاطون خاموش می‌شود.» (یاسپرس، ۱۳۷۵، ص ۱۴۶)

بنابراین در بررسی اندیشه‌های تربیتی افلاطون همواره باید به شعر کهن یونان به عنوان یکی از مهمترین ریشه‌های تاریخی این اندیشه بنگریم.